

تعاونی‌های کسب و کار خانگی در استان همدان (چالش‌ها و راهکارها)

حشمت‌الله سعدی^{۱*}- فریبا حیدری^۲

۱. استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان
۲. کارشناسی ارشد رشته توسعه روستایی، دانشگاه بوعلی سینا همدان
(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۵/۲، تاریخ تصویب: ۱۳۹۱/۸/۲۰)

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی چالش‌ها و مشکلات تعاونی‌های کسب و کار خانگی انجام شده است. جامعه‌ی آماری تحقیق شامل کلیه‌ی اعضای تعاونی‌های کسب و کار خانگی استان همدان در سال ۱۳۹۰ می‌باشد که به صورت تمام شماری بررسی شده‌اند ($N=80$). ابزار تحقیق این پژوهش توصیفی-پیمایشی پرسش‌نامه‌ای بود که روابط آن بر اساس نظر جمعی از اساتید و پایابی آن نیز با محاسبه ضریب کرونباخ آلفا ($\alpha=0.77$) برآورد شده است. در این پژوهش در کنار توصیف داده‌ها از تحلیل عاملی نیز استفاده شد. بر اساس نتایج تحقیق از مجموع ۳۱ مشکل اساسی تعاونی‌ها، پایین بودن سطح درآمد و شرکت نکردن اعضاء در کلاس‌های آموزشی در اولویت‌های نخست قرار گرفته‌اند. هم‌چنین نتایج تحلیل عاملی نشان داد، مشکلات تعاونی‌های کسب و کار خانگی را می‌توان در پنج عامل کلیدی ۱- ضعف حمایت‌های دولتی؛ ۲- مشکلات و چالش‌های مدیریتی؛ ۳- ضعف برنامه‌ریزی؛ ۴- مشکلات اقتصادی و تولیدی و ۵- ضعف خلاقیت و کارآفرینی دسته‌بندی کرد. در پایان اراه آموزش‌های کاربردی بر اساس نیاز آموزشی اعضاء، ارائه تسهیلات ارزان قیمت و ارتقای سطح درآمد تعاونی‌ها مهم‌ترین راه حل برآور رفت تعاونی‌ها از شرایط کنونی پیشنهاد شده است.

واژه‌های کلیدی: کسب و کارهای کوچک، کسب و کار خانگی، تعاونی‌های کسب و کارهای خانگی، استان همدان

Email: hsaadi48@yahoo.com

* نویسنده مسؤول

نویسنده‌گان مقاله از صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران ایران (INSF) که بخشی از هزینه این پژوهش را تأمین نموده‌اند صمیمانه تشکر و قدردانی می‌نماید.

مقدمه

کسب و کارهای کوچک بخش جدایی ناپذیر فرایند تحول و دگرگونی در بازار رو به گسترش دنیای امروز هستند. این کسب و کارها در ابداع شیوه‌های جدید که منجر به تغییرات فناوری و افزایش توانایی تولید خواهد شد، نقش مهمی ایفا می‌کنند. می‌توان گفت چنین واحدهایی در جستجوی تغییر و تحول و رقابت هستند، چون در حال دگرگون کردن ساختار کلی بازار هستند (اکس زولتان جی، ۱۳۸۳، ص ۱۷).

پن روز^۱، در نظریه‌ی اقتصادهای حاشیه‌ای^۲، اعتقاد دارد در شرایط شکوفایی و رونق اقتصادی، ایجاد فرصت‌های رشد برای کسب و کارهای کوچک، ممکن الحصول و راحت‌تر از توسعه کسب و کارهای بزرگ است (یونیدو، ۲۰۰۳، ص ۱۲۶).

بنگاههای کوچک با هزینه‌های عمومی کم و ظرفیت محدود ماشین آلات، انعطاف‌پذیری بیش‌تری دارند. این صنایع با ایجاد شبکه‌های ارتباطی منظم و همکاری‌های نظاممند با یکدیگر، ضمن دست‌یابی به شاخص‌های تولید ابتوه، از مزیت‌های کسب و کارهای کوچک هم‌چون نوآوری و تنوع نیز برخوردار هستند (برخورداری، ۱۳۸۹، ص ۶). برخی اشتغال‌زایی را از ویژگی‌های مهم کسب و کارهای کوچک می‌دانند (میرمحمدی، ۱۳۸۸، ص ۱۱)، و برخی نیز بر انعطاف‌پذیری این مشاغل تاکید دارند (مهر، ۱۳۸۹، ص ۱۰۴). عباسلو و سبزه‌یی (۱۳۹۰، ص ۳۴) بالا بودن ظرفیت نوآوری را از ویژگی‌های مهم این نوع کسب و کار می‌دانند و زالی و رضوی (۱۳۸۷) بر سودآوری بالاتر آنها اشاره می‌کنند. برخی نیز معتقدند بهره‌وری این گونه کسب و کارها بالاست (امیرخانی و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۳۵). این ویژگی‌ها باعث شده تا سیاست‌گذاران اقتصادی در کشورهای غربی اهمیت بیش‌تری به این بنگاه‌ها داده و نقش آنها را در توسعه اقتصاد ملی خود از طریق برنامه‌های حمایتی گوناگون پر رنگ‌تر کنند. در کسب و کارهای کوچک، کارفرما که در موارد بسیاری کارآفرین است در محیط زندگی

1. Pen Roz

2. Marginal economics

خود با استفاده از امکانات در دسترس اقدام به کسب‌وکار کرده و برای خود و گاهی دیگران ایجاد اشتغال می‌کند (Simeon & et al, 2009, p. 1458). در حال حاضر اقتصاد برخی از کشورها هم‌چون ترکیه تا حد قابل توجهی وابسته به کسب‌وکارهای خانگی است (Cunbult & Hicusenmisz, 2009).

اهمیت اقتصادی - اجتماعی کسب و کارهای خانگی

کسب‌وکار خانگی موجب کاهش نشت اقتصادی محلی به مناطق دیگر می‌شود و افراد محلی خودشان در منطقه‌ی خودشان کار می‌کنند و از نظر استخدامی خود کفایی به وجود آمده و رشد اقتصادی محلی پایدار تسهیل می‌شود. به این ترتیب نیروی بالقوه‌ای برای ترویج کسب و کارهایی که فرصت‌های اشتغال محلی یا بومی خلق می‌کنند به وجود می‌آید (عباسی، ۱۳۹۰). کسب و کارهای خانگی نقطه‌ی شروع مناسبی برای جوانان است، زیرا راه اندازی آن در مقایسه با دیگر انواع کسب و کار ساده و آسان می‌باشد (کردنائیج و زالی، ۱۳۸۸، ص ۴۱). این نوع کسب و کارها برای افرادی که در مکان‌های دورافتاده ساکنند و زنانی که مسئولیت خانوادگی دارند نیز بسیار مفید است. به ویژه صنایع نوظهوری مانند فناوری اطلاعات^۱ (IT) که در آن جنسیت نیز مطرح نیست، می‌تواند برای هر دو جنس اشتغال ایجاد کند (وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ۱۳۹۰). از طرفی هم بسیاری از افرادی که کسب و کارهای خانگی به راه می‌اندازند تمايل به ایجاد توازن میان کار و زندگی خانوادگی دارند (انتظاریان و طهماسبی، ۱۳۸۹، ص ۷۸). در این نوع کسب و کار افراد به دلیل ذی نفع بودن، انگیزه‌ی بیشتری دارند، همین امر سبب می‌شود عملکرد بهتری داشته باشند و در نتیجه بهره‌وری افزایش یابد (ملکی نژاد، ۱۳۸۷، ص ۲۶).

تعاونی‌های کسب و کارهای کوچک خانگی

در مواردی ممکن است، کسانی که در حوزه‌ی کسب و کارهای خانگی فعالیت می‌کنند برای ساماندهی به فعالیت‌ها و استفاده‌ی بهتر از فرصت‌ها تعاونی تاسیس کنند که

1. Information Technology (IT)

در چارچوب نظریات توسعه‌ی تعاونی می‌تواند توانمندی اقتصادی اعضا را افزایش دهد (بهنود، ۱۳۸۸، ص ۷۵). و با بهبود وضع زندگی اعضا، و افزایش سطح دسترسی به منابع تولید، در نهایت خوداتکایی آنان افزایش یابد (برازنده مقدم، ۱۳۸۸، ص ۶۱). یک تعاملی کسب و کار تشکلی است که با هدف ارائه خدمات به اعضا در زمینه‌های مختلف بازاریابی، خرید، فروش، تامین نهاده‌های اولیه و حمایت صنفی شکل می‌گیرد. تعاملی‌های کسب و کار در اصول و مبانی از قوانین بخش تعاون تبعیت می‌کنند و ویژگی بارز آنها فعالیت در حوزه‌ی تولید و کسب و کار می‌باشد (USDA, 2010).^۱ البته الزاماً یک تعاملی کسب و کار ممکن است کلیه‌ی مراحل خرید نهاده‌های اولیه تا بازاریابی و فروش آنها را انجام ندهد بلکه صرفاً به یک بخش از این اقدامات بپردازد. امروزه در سراسر جهان تعاملی‌هایی شکل گرفته‌اند که اقدام به فروش تولیدات کسب و کارهای کوچک یا کسب-و-کارهای خانگی می‌کنند (Reynolds Wadsworth, 2009). گاهی تعاملی کسب و کار در کنار هم قرار گرفته و تعاملی تشکیل می‌دهند. این تعاملی‌ها فعالیت‌های کلیدی مثل خرید، فروش، تامین تسهیلات و هماهنگی بین شرکت‌های کوچک را انجام می‌دهد (UCE, 2009). زوچو و همکاران (2011, Xuchu et al., 2011) معتقدند تشکیل تعاملی باعث دسترسی موسسات و شرکت‌های کوچک به بازارهای بزرگ می‌شود. این تعاملی‌ها با بسیج منابع محدود، در اختیار قرار دادن اعتبارات، دانش و فناوری مناسب به اعضا در زمینه‌ی روش‌های جدید تولید و بازاریابی، ضمن توسعه‌ی سازمانی خود می‌توانند زنان را به کارآفرینانی موفق مبدل کنند (Sanyang & Huang, 2008, p 674).

وزارت تعامل، کار و رفاه اجتماعی برای توسعه‌ی کارآفرینی و در راستای منطقی کردن کسب و کارهای خانگی مصمم است تا با ایجاد شرکت‌ها و تعاملی‌های صاحب صلاحیت موجبات شکل گیری آنها را فراهم کند. در حال حاضر درمجموع تعداد ۱۵ مورد از این تعاملی‌ها در سطح استان همدان شکل گرفته که البته ۴ مورد از آنها غیر فعال می‌باشد. (جدول شماره ۱).

1. United States Department of Agriculture (USDA)

جدول ۱. فهرست تعاونی‌های مشاغل خانگی در استان همدان

ردیف	نوع فعالیت	تعداد اعضا	تاریخ تاسیس	محل فعالیت	وضعیت
۱	خدمات پزشکی	۸	۱۳۸۰	همدان	فعال
۲	فرش دستبافت	۷	۱۳۸۶	همدان	فعال
۳	صنایع دستی - گلسازی	۷	۱۳۸۵	همدان	غیر فعال
۴	صنایع دستی - ساخت سازهای موسیقی	۷	۱۳۸۵	همدان	غیر فعال
۵	بازیافت الیاف نساجی	۷	۱۳۸۵	همدان	فعال
۶	بسته‌بندی انواع سبزیجات و انواع عرقیات	۷	۱۳۸۸	همدان	فعال
۷	بسته‌بندی و سورینگ	۸	۱۳۸۷	همدان	فعال
۸	بسته‌بندی برنج و جویبات	۷	۱۳۸۵	همدان	فعال
۹	گلدوزی	۷	۱۳۸۶	ملایر	فعال
۱۰	صنایع دستی - بافتگی	۳۰	۱۳۸۰	ملایر	غیر فعال
۱۱	فرش دستبافت	۷	۱۳۸۷	ملایر	فعال
۱۲	صنایع دستی - نقره کوبی	۷	۱۳۸۵	نهاوند	فعال
۱۳	صنایع دستی	۷	۱۳۸۵	نهاوند	فعال
۱۴	صنایع دستی	۳۰	۱۳۸۲	کبودراهنگ	غیر فعال
۱۵	تولید و توزیع مواد خوراکی (سبزی، ترشی و .)	۸	۱۳۸۹	همدان	فعال
جمع تعداد اعضاء		۱۵۴			

منبع: اداره کل تعاون استان همدان

مرواری بر ادبیات و پیشینه‌ی تحقیق

مطالعات محدودی درباره‌ی تعاونی‌های کسب و کارهای خانگی انجام شده است.

گل محمدی و همکاران (۱۳۸۸) تأمين نیازهای اولیه بر اساس درخواست اعضا و فروش محصولات تولیدی در بازار، شرکت در نمایشگاه‌های استانی و کشوری به‌منظور بازاریابی مناسب محصولات تولیدی را عنصر مهمی در شکل‌گیری این تعاونی‌ها می‌دانند. رودگرنژاد و کیاکجوری (۱۳۸۹) عوامل و موانع توسعه‌ی کسب و کارهای خانگی را به شش گروه نبود طرح کسب و کار مناسب، نبود تجربه و تخصص، دسترسی نداشتن به بازار مناسب، موانع ناشی از دسترسی نداشتن به اطلاعات، عدم تامین اعتبار مالی برای سرمایه‌گذاری کسب و کار خانگی و موانع قانونی تقسیم کرده‌اند. انتظاریان و طهماسبی (۱۳۸۹) موانع مدیریتی را در راهاندازی و توسعه‌ی مشاغل خانگی اثربخش دانسته‌اند. پورآتشی (۱۳۸۹) نبود زیرساخت مناسب، هزینه‌ی اولیه‌ی به‌نسبت بالا، نیاز به سواد رایانه‌ای و تداوم ارتباط و هزینه‌های پشتیبانی را مشکل اساسی کسب و کارهای خانگی

می‌داند. رضاپور (۱۳۸۹) نبود ساماندهی مناسب را مشکلی بزرگ برای این مشاغل می‌داند. دیواندری و همکاران (۱۳۸۸) مدیریت سنتی در کسب و کارهای خانگی را عامل بهره‌وری پایین و عدم موفقیت آنها در ایران می‌دانند. برخورداری (۱۳۸۹)، پایین بودن استاندارد کیفی کالای تولید شده را از ویژگی‌های بنگاه‌های کوچک و خانگی می‌داند. این ویژگی‌ها موجب می‌شود تا حتی نهادها و موسسات دولتی نیز تمایلی به عقد قرارداد با آنها نداشته و این امر مانع از توسعه‌ی این بنگاه‌ها می‌شود (حیبی، ۱۳۹۰، ص ۲۷). کسب و کارهای کوچک اغلب نمی‌توانند از صرفه‌جویی‌های ناشی از مقیاس چه در شکل استفاده از اندازه‌ی بنگاه و چه در نوع مدیریت استفاده کنند (هفدهم، ۱۳۸۸، ص ۱۱). موسسات مالی اعم از موسسات داخلی و خارجی تمایلی به تامین نیازهای سرمایه‌ای این کسب و کارها از خود نشان نمی‌دهند (حیبی، ۱۳۹۰، ص ۲۷). به این ترتیب موفقیت تعاقونی‌های کسب و کارهای خانگی در گرو برنامه‌ریزی‌های دقیق علمی بوده و این خود نخست نیازمند شناخت مسائل و مشکلات آنهاست. برخی از اهداف این پژوهش عبارتند از:

- ﴿ شناسایی و اولویت‌بندی مسائل و مشکلات تعاقونی‌های کسب و کارهای خانگی در استان همدان؛
- ﴿ شناسایی عوامل کلیدی و زیربنایی یا زمینه‌ساز مسائل و مشکلات تعاقونی‌های؛
- ﴿ بررسی وضعیت مشکلات با توجه به برخی از ویژگی‌های تعاقونی‌ها یا اعضای آنها.

روش‌شناسی

این پژوهش به صورت پیمایشی^۱ انجام شده و با انتخاب و مطالعه‌ی نمونه‌های منتخب از جامعه، فراوانی، توزیع و روابط بین متغیرها نقد و بررسی شده است. ابزار اصلی گردآوری داده‌ها در این تحقیق پرسش‌نامه می‌باشد. دقت شاخص‌ها و گویه‌ها در پرسش‌نامه یا روایی صوری^۲ توسط متخصصان فن تایید شده است. برای بررسی پایایی ابزار تحقیق^۳ پرسش‌نامه در اختیار تعدادی از اعضاء و مدیران تعاقونی‌های مشاغل خانگی استان همدان قرار گرفت و

1. Survey Research

2. Face Validity

3. Reliability

نتایج آن بررسی و آلفای کرونباخ آن 0.77 درصد به دست آمده که رقم قابل قبولی می‌باشد. از تعاونی‌های مشاغل خانگی استان همدان تعداد 11 تعاونی فعال با 80 نفر عضو به صورت تمام شماری بررسی شده است. با توجه به ماهیت تحقیق در این مطالعه داده‌ها توصیف و تحلیل شده‌اند. در بخش توصیف اطلاعات از آماره‌های توصیفی و در بخش تحلیل داده‌ها از تحلیل عاملی^۱ برای دست‌یابی به عوامل کلیدی استفاده شده است. در ادامه نیز تعدادی از فرضیات تحقیق مورد آزمون قرار گرفته‌اند.

یافته‌ها

بر اساس مطالعات اولیه $26/6$ درصد تعاونی‌های بررسی شده در سطح استان به دلیل نداشتن برنامه‌ی مدون، کمبود نیروی انسانی و مسائل مدیریتی غیرفعال هستند. از مجموع اعضای تعاونی‌های فعال $58/6$ درصد را مردان و مابقی را زنان تشکیل می‌دهند. میانگین سنی جامعه‌ی بررسی شده $35/50$ سال با انحراف معیار $8/16$ می‌باشد. بالاترین فرد عضو 55 سال و کمترین آن 24 سال سن دارد. میزان تحصیلات $21/4$ درصد از پاسخ‌گویان زیر دیبلم، $25/7$ درصد دیپلم، $34/4$ درصد کارданی، $15/7$ درصد مدرک کارشناسی و $2/9$ درصد مدرک کارشناسی ارشد دارند. طبق نتایج به دست آمده $73/7$ درصد از اعضای تعاونی‌ها ساکن شهر و $26/3$ درصد ساکن روستا هستند. سابقه‌ی عضویت افراد در تعاونی‌های بررسی شده از یک تا 10 سال با میانگین 6 و انحراف معیار $2/6$ سال متغیر است.

هدف اول: شناسایی و اولویت‌بندی مسائل و مشکلات تعاونی‌های کسب‌وکارهای خانگی در استان همدان

جدول شماره (۲) موانع توسعه‌ی تعاونی‌های کسب‌وکارهای خانگی را نشان می‌دهد. در نگاه نخست می‌توان دریافت که تعاونی با مشکلات بسیاری روبرو می‌باشد، با این وجود اولویت موانع و مشکلات از نگاه اعضاء متفاوت است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود پایین بودن سطح درآمد تعاونی‌های بررسی شده (با میانگین رتبه‌ای $4/21$ و ضریب

1. Analysis Factor

تغیر ۰/۲۰۲ در اولویت نخست مشکلات قرار گرفته و تعاوی های بررسی شده نتوانسته اند انتظارات اعضا را در زمینه‌ی درآمدزایی در حد قابل انتظار برآورده کنند. نبود زمینه‌ی مناسب برای توسعه‌ی تعاوی ها (میانگین رتبه‌ای ۴/۱۷ و ضریب تغیر ۰/۲۰۵) اولویت دوم را به خود اختصاص داده است. و سرانجام ضعف آموزش سومین اولویتی می‌باشد که اعضا به آن اشاره داشته‌اند (میانگین رتبه‌ای ۴/۲۱ و ضریب تغیر ۰/۲۰۶). اعضای تعاوی ها در حوزه‌های مختلف تخصصی، مالی، اداری، بازاریابی و مدیریتی نیازمند آموزش هستند و این در حالی است که تنها ۲۴ درصد اعضا در حدی محدود در دوره‌های آموزشی شرکت داشته‌اند. نبودن سازمان و اتحادیه‌ی قوی برای سروسامان دادن به امور تعاوی ها، دسترسی نداشتن به بازار مصرف، و ناتوانی تعاوی ها در شکل گیری اشتغال پایدار از مسائل و مشکلاتی می‌باشد که در اولویت قرار دارند. در مقابل ضعف مدیریت در تعاوی های کسب و کارهای خانگی (با میانگین رتبه‌ای ۳/۶۶ و ضریب تغیر ۰/۲۹۷) کمترین اولویت را در مجموع مشکلات تعاوی ها دارد.

جدول ۲. اولویت‌بندی موانع توسعه‌ی تعاوی های مشاغل خانگی

ردیف	ردیف	CV	انحراف معیار	میانگین رتبه‌ای	مانع
۱	۰/۲۰۲	۰/۸۴۹	۴/۲۱		پایین بودن سطح درآمد تعاوی ها
۲	۰/۲۰۵	۰/۸۵۶	۴/۱۷		نبود زمینه‌سازی و فرهنگ‌سازی کافی برای توسعه‌ی تعاوی ها
۳	۰/۲۰۶	۰/۸۶۶	۴/۲۱		ناتکافی بودن دوره‌های آموزش و ترویج کارآفرینی در تعاوی ها
۴	۰/۲۱۰	۰/۸۶۷	۴/۱۳		دسترسی نداشتن به بازار مناسب
۵	۰/۲۱۶	۰/۸۸۷	۴/۱۰		ناتوانی تعاوی ها در ایجاد اشتغال پایدار برای اعضا
۶	۰/۲۱۷	۰/۸۷۵	۴/۰۴		ناتوانی در شناسایی کسب و کار مناسب
۷	۰/۲۱۸	۰/۹۱۶	۴/۲۱		نبودن اتحادیه‌ی قوی برای ساماندهی تعاوی ها
۸	۰/۲۲۵	۰/۹۳۱	۴/۱۳		نبود سیاست گذاری های کلان دریاره کسب و کارهای خانگی
۹	۰/۲۲۷	۰/۹۲۸	۴/۰۹		ناتوانی در رقابت با سایر شرکت ها و تعاوی ها
۱۰	۰/۲۳۱	۰/۹۰۶	۳/۹۳		کمبود حمایت از طرف دولت
۱۱	۰/۲۳۴	۰/۹۵۹	۴/۰۹		عدم تشویق لازم از تعاوی های دارای کسب و کارهای خانگی
۱۲	۰/۲۴۲	۰/۹۸۳	۴/۰۷		مشکلات قانونی برای توسعه‌ی تعاوی
۱۳	۰/۲۴۲	۰/۹۸۹	۴/۰۹		کمبود کارآفرین با ایده‌ی مناسب
۱۴	۰/۲۴۳	۰/۹۷۰	۳/۹۹		نبود انگیزه در اعضا و ناتوانی در انگیزش
۱۵	۰/۲۴۳	۰/۹۶۳	۳/۹۷		استفاده از مدیریت سنتی
۱۶	۰/۲۴۵	۱/۰۰۴	۴/۰۹		پشتیبانی نکردن مالی بانک ها و حذف موانع دریافت وام

ردیه	CV	انحراف معیار	میانگین ردیه‌ای	مانع
۱۷	۰/۲۴۵	۱/۰۰۴	۴/۰۹	نبود حمایت‌های لازم نسبت به محصولات تولیدی تعاونی‌ها
۱۸	۰/۲۵۰	۱/۰۲۹	۴/۱۱	نبود عملکرد کارآمد
۱۹	۰/۲۶۰	۱/۰۴۹	۴/۰۳	نبود تمرکز بر مشتری و ناگاهی به اصول مشتری مداری
۲۰	۰/۲۶۰	۱/۰۴۹	۴/۰۳	ضعف نظارت و کنترل برنامه‌ها
۲۱	۰/۲۶۵	۱/۰۵۶	۳/۹۹	شناسایی نکردن ظرفیت‌ها، توانمندی‌ها و فرصت‌ها
۲۲	۰/۲۶۵	۱/۰۴۰	۳/۹۳	سودآوری پایین تعاونی‌های کارآفرین
۲۳	۰/۲۶۶	۱/۰۶۳	۴/۰۰	دسترسی محدود به اطلاعات نوین از طرف دستگاه‌های حمایتی
۲۴	۰/۲۷۳	۱/۰۸۳	۳/۹۶	نبود برنامه‌ریزی منظم برای پرگاری دوره‌های آموزشی
۲۵	۰/۲۷۵	۱/۰۴۴	۳/۸۰	ترویج نکردن نوآوری‌های علمی و فنی در سطح تعاونی
۲۶	۰/۲۸۱	۱/۰۷۶	۳/۸۳	بهره‌وری پایین کسب و کارهای خانگی
۲۷	۰/۲۸۲	۱/۰۷۱	۳/۸۰	بستری‌سازی نامناسب برای فعالیت تعاونی‌های کارآفرین
۲۸	۰/۲۸۵	۱/۱۱۳	۳/۹۱	ضعف تخصص و آگاهی نیروی شاغل در تعاونی‌ها
۲۹	۰/۲۸۷	۱/۱۱۸	۳/۹۰	موانع ساختار و سازمانی در تعاونی‌ها
۳۰	۰/۲۹۶	۱/۱۶۴	۳/۹۳	جداب نبودن محصولات تولیدی در بازار مصرف
۳۱	۰/۲۹۷	۱/۰۷۹	۳/۶۳	ضعف مدیریت در تعاونی‌های کسب و کارهای خانگی

خیلی کم=۱ تا حدودی=۳ زیاد=۴ خیلی زیاد=۵ کم=۲

هدف دوم: شناسایی مشکلات کلیدی و زیربنایی

در این پژوهش برای شناسایی موانع زیربنایی از تحلیل عاملی با چرخش و ریماکس برای دست‌یابی به عامل‌های معنی‌دار استفاده شده است. در همین رابطه ضریب KMO برابر ۰/۷۳۵ و آزمون بارتلت نیز در سطح ۹۹ درصد ($Sig=0,000$) معنی‌دار می‌باشد. تعداد عامل‌ها از قبل براساس مقادیر ویژه تعیین و عوامل استخراج شده در جدول شماره (۳) آمده است. این عوامل درمجموع حدود ۵۲/۳۱۰ درصد واریانس مربوط به مشکلات تعاونی‌های مشاغل خانگی را پوشش می‌دهند.

جدول ۳. نتایج به دست آمده از تحلیل عاملی

شماره عامل	عامل	مقدار ویژه	درصد واریانس مقدار ویژه	درصد تجمعی
۱	ضعف حمایت دستگاه‌های دولتی	۸/۶۱۲	۱۳/۵۱۵	۱۳/۵۱۵
۲	مشکلات و چالش‌های مدیریتی	۶/۳۲۳	۱۱/۸۵۷	۲۵/۳۷۲
۳	ضعف برنامه‌ریزی	۵/۶۳۸	۱۰/۰۶۸	۳۵/۴۴۰
۴	مشکلات اقتصادی و تولیدی	۵/۴۰۱	۹/۳۶۵	۴۴/۸۰۵
۵	ضعف خلاقیت و کارآفرینی	۴/۳۳۲	۷/۵۰۵	۵۲/۳۱۰
جمع			۵۲/۳۱۰	---

وضعیت بارگذاری عامل‌ها پس از چرخش برمنای قرارگرفتن متغیرهایی با بار عاملی بزرگ‌تر از ۰/۵ در جدول شماره (۴) آمده است. در این جدول متغیرهایی که بار عاملی آنها کم‌تر از ۰/۵ می‌باشد به دلیل کم اهمیتی حذف شده‌اند.

جدول ۴. تفسیم‌بندی متغیرهای تحقیق در عامل‌ها

ردیف	عامل	متغیر	مقدار بار عاملی
۱	ضعف حمایت دستگاه‌های دولتی	بسترسازی نامناسب برای فعالیت تعاضی‌ها	۰/۵۷۰
		دسترسی محدود به اطلاعات نوین از طرف دستگاه‌های حمایتی	۰/۵۸۳
		پشتیبانی نکردن مالی بانک‌ها وجود موافع در دریافت تسهیلات	۰/۵۵۶
		نبود تشویق لازم از تعاضی‌های دارای کسب و کارهای خانگی	۰/۶۱۲
		نبود سیاست‌گذاری‌های کلان درباره کسب و کارهای خانگی	۰/۵۴۸
۲	مشکلات و چالش‌های مدیریتی	ضعف مدیریت در تعاضی‌های کسب و کارهای خانگی	۰/۶۳۵
		موافع ساختار و سازمانی در تعاضی‌های کسب و کارهای خانگی	۰/۶۶۲
		نبود شناسایی ظرفیت‌ها و توانمندی‌ها	۰/۶۶۶
		نبود انگیزه در اعضا و ناتوانی در انگیزش	۰/۵۵۰
		استفاده از مدیریت سنتی	۰/۷۲۷
		نبود ساماندهی تعاضی‌های دارای مشاغل	۰/۵۶۸
۳	ضعف برنامه‌ریزی	ضعف نظارت و کنترل برنامه‌ها	۰/۵۰۸
		ناتوانی در شناسایی کسب و کار مناسب	۰/۵۰۹
		مشکلات قانونی برای توسعه تعاضی	۰/۶۱۵
		نبود تمرکز بر مشتری و ناگاهی به اصول مشتری‌مداری	۰/۶۹۳
		ضعف تخصص و آگاهی نیروی شاغل در تعاضی‌ها	۰/۷۱۳
		نبود برنامه‌ریزی منظم برای برگزاری دوره‌های آموزشی	۰/۵۹۹
۴	مشکلات اقتصادی و تولیدی	پایین بودن سطح درآمد تعاضی‌ها	۰/۵۸۹
		سودآوری پایین تعاضی‌های کارآفرین	۰/۵۱۷
		نبود زمینه‌سازی و فرهنگ‌سازی در زمینه توسعه کسب و کارهای خانگی	۰/۶۲۸
		کمبود کارآفرین با ایده‌های مناسب	۰/۶۵۳
۵	ضعف خلاقیت و کارآفرینی	ترویج نکردن نوآوری‌های علمی و فنی	۰/۵۲۳
		جذاب نبود محصولات تولیدی در بازار مصرف	۰/۶۵۱
		ناتوانی در رقابت با سایر شرکت‌ها و تعاضی‌ها	۰/۵۵۱

منبع: یافته‌های تحقیق

هدف سوم: بررسی شدت مشکلات تعاونی‌ها با توجه به بدخی از ویژگی‌های آنها و ویژگی‌های اعضا

آیا شدت مشکلات و چالش‌های پیش روی تعاونی‌های کسب‌وکارهای کوچک (در حوزه‌های مختلف) با توجه به ویژگی‌های آنها و ویژگی‌های اعضا با هم تفاوت دارد؟ برای پاسخ به این سؤال ۱۶ فرضیه آزمون شده‌اند. با توجه به جنس متغیرهای مستقل و وابسته از آزمون کروسکال والیس (KW¹) و من ویتنی (MWU)² استفاده شد. نتایج این آزمون در جدول شماره (۵) آمده است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، نتیجه تنها در دو مورد معنی دار می‌باشد. نگاهی به میانگین رتبه‌ای مشکلات تعاونی‌های بررسی شده، علت بالا بودن تعداد فرضیات مردود شده را نشان می‌دهد. کلیه‌ی تعاونی‌های بررسی شده در حوزه‌های مختلف با مشکلات و چالش‌های بسیاری رو به رو هستند و از این نظر وضعیت مشابهی دارند.

جدول ۵. مقایسه‌ی گروه‌بندی رتبه‌ای و فاصله‌ای متغیرهای مستقل و وابسته

P	مقدار محاسبه شده	آزمون استفاده شده	متغیر وابسته	جنس متغیر	متغیر گروه‌بندی	شماره
۰/۰۴۹*	۴۳۲	MWU	چالش‌های مدیریت	اسمی دو وجهی	جنس اعضا	۱
۰/۲۶۸	۵۰۳	MWU	مشکلات برنامه‌ریزی	اسمی دو وجهی	جنس اعضا	۲
۰/۱۱۴	۴۶۴	MWU	مشکلات اقتصادی	اسمی دو وجهی	جنس اعضا	۳
۰/۸۵۵	۵۷۹	MWU	ضعف خلاقیت و کارآفرینی	اسمی دو وجهی	جنس اعضا	۴
۰/۴۹۲	۵۵۰	MWU	چالش‌های مدیریت	اسمی دو وجهی	محل تعاملی	۵
۰/۰۵۰*	۴۴۶/۵۰۰	MWU	مشکلات برنامه‌ریزی	اسمی دو وجهی	محل تعاملی	۶
۰/۴۴۰	۵۴۳	MWU	مشکلات اقتصادی	اسمی دو وجهی	محل تعاملی	۷
۰/۷۴۶	۵۸۱	MWU	ضعف خلاقیت و کارآفرینی	اسمی دو وجهی	محل تعاملی	۸
۰/۰۶۶	۸/۷۱۵	Kw	چالش‌های مدیریت	اسمی چند وجهی	تحصیلات اعضا	۹
۰/۳۰۹	۵/۰۰۰	Kw	مشکلات برنامه‌ریزی	اسمی چند وجهی	تحصیلات اعضا	۱۰
۰/۲۳۳	۵/۰۷۶	Kw	مشکلات اقتصادی	اسمی چند وجهی	تحصیلات اعضا	۱۱
۰/۴۰۲	۴/۱۸۰	Kw	ضعف خلاقیت و کارآفرینی	اسمی چند وجهی	تحصیلات اعضا	۱۲

* معنی دار در سطح ۵ درصد

1. Kruskal Wallis

2. Mann-Whitney U Test

۱. مقایسه‌ی میانگین رتبه‌ای مسائل و مشکلات مدیریتی تعاونی‌ها با توجه به جنسیت اعضا: همان‌گونه که ملاحظه می‌شود در این مورد مقدار آزمون من ویتنی برابر $432/1000$ و سطح معنی‌داری آن برابر $0/049$ می‌باشد. این یعنی آزمون در سطح پنج درصد معنی‌دار است. به عبارت دیگر مشکلات مدیریتی تعاونی‌های کسب‌وکاری که اعضای زن یا مرد دارند با هم تفاوت معنی‌دار دارد. نگاهی به میانگین رتبه‌ای مشکلات مدیریتی این تعاونی‌ها نشان می‌دهد که تعاونی‌های که اعضای آنها مرد هستند با مسائل و مشکلات بیش‌تری روبرو هستند. تجربه‌ی شکل‌گیری تعاونی برای زنان خوشایند است، به همین دلیل تلاش دارند با تعامل با هم شرایط را حفظ کنند و از این‌رو کم‌تر در چالش‌های مدیریتی هستند.

۲. مقایسه‌ی میانگین رتبه‌ای مسائل و مشکلات تعاونی‌ها در حوزه‌ی برنامه‌ریزی با توجه به محل فعالیت آنها (شهر یا روستا). همان‌گونه که ملاحظه می‌شود در این مورد مقدار آزمون من ویتنی برابر $446/500$ و سطح معنی‌داری آن برابر $0/050$ است. این یعنی آزمون در سطح پنج درصد معنی‌دار می‌باشد. به عبارت دیگر با توجه به میانگین رتبه‌ای محاسبه شده‌ی تعاونی‌های موجود در روستا با مشکلات و مسائل بیش‌تری در حوزه‌ی برنامه‌ریزی روبرو هستند. این مساله می‌تواند به دلیل کم تجربگی و یا سطح تحصیلات پایین روستاییان باشد.

بحث و نتیجه

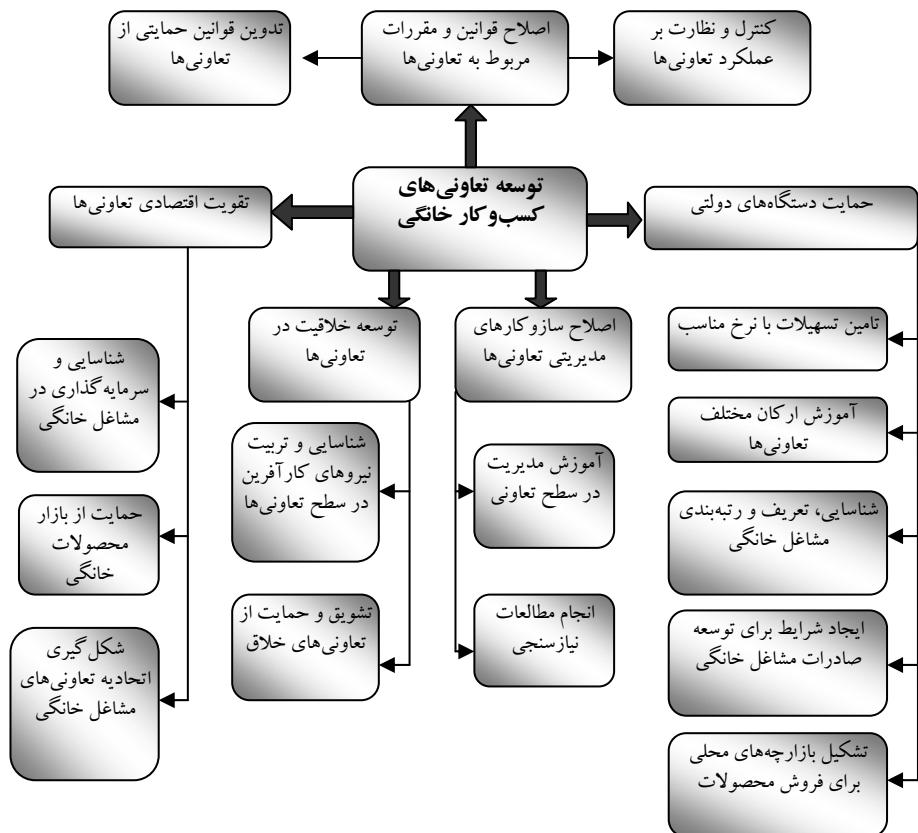
تشکیل تعاونی‌های کسب‌وکارهای کوچک می‌تواند ضمن گردآوری سرمایه‌های کوچک به حمایت از این واحدهای اجتماعی اقتصادی در برابر نوسانات بازار کمک کند. با این وجود در بسیاری از موارد به دلیل نوپا بودن تعاونی، آنها با چالش‌های بسیاری روبرو هستند. اولین قدم در توسعه‌ی این کسب‌وکارها شناسایی و تحلیل مشکلات آنهاست، تا بتوان با برداشتن یا کم کردن این موانع، زمینه‌سازی برای توسعه به سهولت انجام شود. در این پژوهش مشخص شد این تعاونی‌ها حداقل با پنج دسته چالش اساسی (ضعف حمایت

دستگاه‌های دولتی، مشکلات مدیریتی، ضعف برنامه‌ریزی، مشکلات اقتصادی و تولیدی و ضعف خلاقیت و کارآفرینی) روبرو هستند. در راستای مدیریت این پنج دسته می‌توان پیشنهادهای زیر را به عنوان نتایج تحقیق ارائه کرد.

پیشنهادها

- ﴿ شناسایی و حمایت دستگاه‌های دولتی از تعاونی‌های کسب و کارهای کوچک؛
- ﴿ آموزش مدیران و اعضای تعاونی‌ها با توجه به نتایج ارزیابی نیازهای آموزشی؛
- ﴿ تشویق تعاونی‌ها به استفاده از فناوری‌های بهروز در توسعه‌ی کسب و کارها؛
- ﴿ ساماندهی بازارهای محلی و حمایت از تولیدات تعاونی‌های کسب و کارهای خانگی؛
- ﴿ واگذاری تسهیلات ارزان قیمت برای ارتقای مستمر کیفیت محصولات و توانایی رقابت با کالاهای مشابه؛
- ﴿ شناسایی کسب و کارهای کوچک درآمدزا و ترویج آنها برای ارتقای سطح درآمد اعضا؛
- ﴿ برنامه‌ریزی برای شناسایی ظرفیت‌ها و قابلیت‌های هر یک از مناطق کشور درباره ساماندهی کسب و کارهای کوچک؛
- ﴿ ساماندهی اتحادیه‌های تعاونی‌های کسب و کار کوچک برای حمایت از حقوق قانونی و مطالبات صنفی این گروه.

موارد بیان شده را می‌توان در قالب نمودار شماره (۱) نشان داد.

نمودار ۱. راهکارهای پیشنهادی توسعه‌ی تعاوینی‌های کسب و کارهای خانگی

منابع

- اکس، زولتان جی (۱۳۸۳). صنایع کوچک و رشد اقتصادی، مقاله اول از کتاب نقش صنایع کوچک در اقتصاد مدرن، مترجم: جهانگیر مجیدی، چاپ دوم، تهران: موسسه فرهنگی رسا. ص ۱۷.
- امیرخانی، امیرحسین؛ زینب، اسکندری؛ ایدین، مدینان (۱۳۹۰). تاثیر ساختار سازمانی بر کارآفرینی درون سازمانی در کسب و کارهای کوچک. ماهنامه کارآفرین ناب. شماره ۱۵، ص ۳۳.
- انتظاریان، ناهید؛ طاهره، طهماسبی (۱۳۸۹). موانع و راهکارهای توسعه مشاغل خانگی در ایران. ماهنامه کار و جامعه. شماره ۱۲۷، ص ۷۸.
- ایمانی راد، مرتضی (۱۳۷۴). طرح مطالعاتی: نقش صنایع کوچک و متوسط در توسعه صادرات کشور، پیشنهاد روش و سیاستگذاری جهت گسترش صادرات، چاپ اول، مدیریت صنایع کوچک، وزارت صنایع، ص ۱۱.
- برازنده مقدم، فائزه (۱۳۸۸). نحوه تعامل با دستگاه‌های اجرایی مرتبط با تعاونی‌های زنان، مجموعه مقالات اولین نشست تعاونی‌های زنان. مرکز انتشارات سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران. ص ۶۱.
- برخورداری، فاطمه (۱۳۸۹). چالش‌ها و راهکارهای توسعه کسب و کارهای خانگی. ماهنامه بازار کار. سال ۱۱ شماره ۵۹۳، ص ۶.
- بهنود، مهسان (۱۳۸۸). واحدهای اعتباری راهکاری جهت جلب مشارکت اقتصادی و اجتماعی زنان روستایی در تعاونی‌ها، مجموعه مقالات اولین نشست تعاونی‌های زنان. آبان ماه ۱۳۸۸. ص ۷۵.
- پورآتشی، مهتاب (۱۳۸۹). مشاغل خانگی از راه دور راهبرد نیل به توسعه روستایی. ارائه شده در اولین همایش ملی توسعه مشاغل خانگی، ص ۳۸.
- حیبی، پریسا (۱۳۹۰). بازاریابی هوشمند برای کسب و کار کوچک. ماهنامه مرزهای نو. شماره ۳۰، ص ۲۷.

حجازی، سید رضا (۱۳۸۹). ارزیابی تکنولوژی در شرکت های کوچک و متوسط، چاپ اول، انتشارات سازمان مدیریت صنعتی.

دیواندری، علی؛ زالی، محمد رضا؛ کولوبندی، محمد مهدی (۱۳۸۸). ارزیابی و اثربخشی طرح بنگاه های زود بازده. ماهنامه کار و جامعه. شماره ۱۰۹، ص ۴.

رزاقي، فاطمه (۱۳۸۸). بررسی رویکرد ترویج کشاورزی به توسعه کارآفرینی در تعاضی های روستائی، مقاله ارائه شده به اولین همایش ملی دانشجویی ترویج و آموزش کشاورزی. دانشگاه شیراز. ص ۴۰.

رضا پور، تارا (۱۳۸۹). برخی از چالش های موجود در مشاغل خانگی. ارائه شده در اولین همایش ملی توسعه مشاغل خانگی.

زالی، محمد رضا؛ سید مصطفی رضوی (۱۳۸۷). پژوهشی در زمینه موانع توسعه کارآفرینی در ایران، تهران: دانشگاه تهران، دانشکده کارآفرینی.

عباسلو، مهدی؛ فاطمه سبزه بی (۱۳۹۰). بررسی مدل های دوره عمر در کسب و کارهای کوچک و متوسط. ماهنامه تدبیر. شماره ۲۳۰، ص ۳۴.

عباسی، عباس (۱۳۹۰). مشاغل خانگی، دور کاری صنعتی و افزایش مزیت رقابتی. نظام جامع اطلاع رسانی اشتغال.

کردناییج، اسداله؛ زالی، محمدرضا (۱۳۸۸). راهکارهای توسعه کارآفرینی در ایران. فصلنامه مطالعات جوانان. شماره ۱۱، ص ۴۱.

کیا کجوری، کریم؛ رود گرنژاد، فروغ (۱۳۸۹). ارائه مدلی مفهومی از یادگیری کارآفرینانه. مجله علمی پژوهشی مدیریت، ص ۳۱-۳۷.

گل محمدی، فرهود؛ معتمد، محمد کریم؛ رخشانی پور، گلین (۱۳۸۸). نگاهی بر اهمیت و کارکرد شرکت های تعاضی در افزایش بهره وری و توانمندسازی زنان روستایی (با تأکید بر خراسان جنوبی)، ارائه شده به اولین همایش ملی اصلاح الگوی مصرف با محوریت منابع طبیعی، کشاورزی و دامپزشکی.

ملکی نژاد، امیر (۱۳۸۵). تحلیلی بر نقش صنایع کوچک و متوسط در توسعه اقتصادی، ملکی نژاد، امیر (۱۳۸۵). تحلیلی بر نقش صنایع کوچک و متوسط در توسعه اقتصادی، فصلنامه راهبرد یاس، شماره هشتم، ص ۲۶.

مهر، محمد (۱۳۸۹). مشاغل خانگی: مزایا و چالش‌ها. ماهنامه کار و جامعه. شماره ۱۱۸، ص ۱۰۴.

موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازار گانی (۱۳۸۴). ایجاد و توسعه فرصت‌های شغلی در صنوف تولیدی و خدماتی فنی کشور، چاپ اول، ص ۳.

میرمحمدی، سمانه سادات (۱۳۸۸). کارآفرینی و کسب و کارهای کوچک. دو ماهنامه جنگ صنعت و فناوری. شماره ۱۰۹، ص ۱۱.

ناطقی، علی اکبر؛ قاسمی، حسام الدین، عباسی، مهدی؛ کاظمی تربقان، مریم (۱۳۸۹). معرفی برخی مدل‌های کسب و کار خانگی. ارائه شده در اولین همایش ملی توسعه مشاغل خانگی.

هفده تن، سید حسن (۱۳۸۸). استراتژی توسعه کسب و کار خانگی. پژوهشکده فناوری اطلاعات و ارتباطات. ص ۱.

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی دسترسی در سایت:

www.mcls.gov.ir/cooperative-fa.htm

يونيدو (۲۰۰۳). استراتژی افزایش مشارکت موثر و رقابتی بخش صنایع کوچک و متوسط در اقتصاد و صنعت جمهوری اسلامی ایران، مترجم: عبدالرضا شفاقی و مسعود شفیعی (۱۳۸۳)، چاپ اول، تهران: موسسه فرهنگی رسا. ص ۱۲۶.

Begner, W. (2006). Corporate venture and knowledge. In Michael Hitt & Duane Ireland, Entrepreneurship, victoria: Blackwell Publishing.

Coff, R. (2006). Entrepreneurship resources capital. In Michael Hitt & Duane Ireland, Entrepreneurship, victoria: Blackwell Publishing, pp.

Cunbult M. & E hicusenmisz (2009). Common problem of SME,s in turkey. Proceeding of international enterepreneurship October 15, 16, 17 izmir turkey.

Mozaffar Mirbargkar, S. (2010). Global Competitiveness: Iranian SME.

On line: <http://www.rurdev.usda.gov/rbs/pub/cir7/cir7.pdf>

Online: <http://www.rurdev.usda.gov/rbs/pub/cir64.pdf>

Reynolds B. and J. Wadsworth (2009). A Guide for the Development of Purchasing Cooperatives. USDA 1 Rural Development. Cooperative Information Report 64.

Sanyang, S.E. and H. Huang. 2008. Green Cooperatives: A Strategic Approach Developing Women's Entrepreneurship in the Asian and Pacific Region. World Journal of Agricultural Sciences. 4(6).

- Simeon N. S. and L. Goldmark (2009). Small Firm Growth in Developing Countries. *World Development*. Vol. 37, Issue 9.
- Union of cooperative Enterprises (UCE) (2009). Starting a Co-operative. A Guide to Setting up a Democratically Controlled Business. The. Cobinet Officees, Office of The Third Sector (UK).
- United Nations. 2007. Developing women's entrepreneurship and e-business in green cooperatives in the Asian and pacific region.
- United States Department of Agriculture (USDA)(2010). How to Start a Cooperative. USDA 1 Rural Development 1 Cooperative Information Report 7. Edit by G. Rapp and G. Ely.
- Xuchu XU. & Ke. Shao & Q. Llang , H. Guo, Z. uhui (2011). Chinese Small Farmers' Entry into Big Markets:From Led by Leading Enterprises to Relying on Farmer Cooperatives. New Opportunities for Cooperatives. Global Research Conference. 24.–27.8.2011 – Mikkeli, Finland.
<http://www.helsinki.fi/ruralia/julkaisut/pdf/Publications23.pdf>
<http://www.midcounties.coop/Global/StartingACoop.pdf>